

ZPRAVODAJ

Květen 2020

OKRESNÍ VÝBOR KSČM PRAHA-VÝCHOD

Vážení spoluobčané, soudružky, soudruzi, čtenáři našeho Zpravodaje,

slavíme První máj, Svátek práce, máj, měsíc jara, a přesto v těchto dnech neprožíváme zrovna lehké období. Pandemie koronaviru zasáhla životy nás všech. Nouzový stav a přijatá opatření nutně omezila i naše práva a svobody.

Nejsou veřejné akce, nebudou májové oslavy ani pietní akty ve větším počtu lidí, nejsou do odvolání ani klasické formy jednání orgánů strany ani porady funkcionářů.

Věřím, že disciplinovaně plníme přísná nařízení a chráníme tak zdraví naše i našich blízkých.

Naši zemi zasáhla zároveň i neuvěřitelná vlna solidarity – lidé pomáhají lidem, šijí roušky, nakupují pro starší spoluobčany, vyzvedávají léky. Je to i určité znamení, že není ztracen boj o pozitivní budoucnost, kde nebude člověk člověku vlkem.

COVID sice pomalu ustupuje, ale už teď je jasné, že svět po něm nebude jako před ním. Není otázka, zda něco z přírody přijde, ale jen kdy. A společnost na hrozby musí být připravená. Soběstačností v řadě komodit, kontrolou klíčových zdrojů, systémem civilní obrany. Ostatně, komunisté na to upozorňují neustále. Stále více lidí tak bude i vnímat, že největší hrozbou pro nás není vnější nepřítel, jako je Čína nebo Rusko, ale právě přírodní katastrofy – epidemie, sucho, povodně – a my sami.

Možná i právě proto neutichá zoufalá snaha nám vytouženého nepřítele neustále předhazovat. V době, kdy si připomínáme 75 let od vítězství nad fašismem, ke kterému největší silou přispěla Rudá armáda, se hodí každý pořad, každá iniciativa, každá možnost, jak historii převrátit, očernit a vyličít ji jako neustálý a více než 100 let trvajícím běh útoků ruského impéria na naši demokracii...

Památník Koněva a figurky jako jsou Kolář, Hříb, Novotný – to je jen jeden vrcholek velkého ledovce a pod hladinou je ho mnohem větší masa. To vše si, samozřejmě, nemůžeme nechat líbit, nejen jako komunisté, nejen jako lidé, co tu žili a žijí, nejen jako lidé, co znají pravdu, ale i jako lidé, kterým není lhostejná naše budoucnost. Protože takto vždy začínala temná období našich i světových ději, takto začínal vystrkovat hlavy i fašismus...

Soudružky a soudruzi, skutečně nám začíná jaro. Šeřík je v plné kráse. Příroda rozkvétá, i když je velké sucho. Užijme si jara, užijme si sluníčka, je to lék na tělo i duši. Nabírejte síly. A síly budeme potřebovat. I na podzimní kampaň do krajských voleb.

Na viděnou po zdárném překonání koronakrizel!

*Zdeněk Štefek,
předseda OV KSČM Praha-východ*

Z jednání OV KSČM 7. dubna

OV KSČM se konalo formou emailové korespondence.

Podána byla informace, že sjezd KSČM byl přeložen na listopad. MDŽ se vlivem nastupující pandemie konalo jen v Brandýse, ostatní akce byly zrušeny, ale distribuovali jsme alespoň přáníčka, kde to šlo.

Zabývali jsme se spoluprací s vlasteneckými organizacemi – odebereme listovky KČP k osvobození pro stranický aktiv, základní školy, informační centra a muzea, podpoříme činnost OR KČP částkou 4 tis. Kč, máme podporovat akce vlasteneckých organizací.

Na základě aktuální situace jsme probírali též májové oslavy. Vlivem nouzového stavu nemohou být tak, jak je známe, ale položíme bez hudby a projevu květiny k památníkům v počtu 2 lidí – vždy někdo z OV a někdo ze ZO (Brandýs, Stará Boleslav, Jenštejn, Přezletice, Říčany, Mnichovice, Popovice, Úvaly, Mukařov, Čelákovice, Lázně Toušeň, Nehvizdy i Praha – Olšany). Kde to půjde, bude centrální nákup věnců, jinak si ale klidně nechte náklady na věnce od OV KSČM proplatit. Pokud na pietě budete také, i s vlastní malou kytičkou, nezapomeňte na fotodokumentaci a poslat nám ji!

Zároveň jsme schválili možnou inzerci ve zpravodajích obcí a měst, zatím vím, že bylo posláno do tisku v Čelákovících a Říčanech.

Objednali jsme též plakáty, které dělá KSČM – A3 k 1. máji, (který, bohužel, také v Čelákovících nebude), A3 k osvobození. A také májové noviny, vždy podle požadavků „okrskářů“. A zajišťujeme jejich distribuci i výlep.

Dohodli jsme se na dubnovém okresním zpravodaji, který půjde do okresního aktivu.

Aktivně jsme reagovali i na situaci kolem odstranění pomníku Koněva. Podpořili jsme výzvu Krajského výboru Olomouckého kraje směrem k vedení strany, aby se zasadilo o navrácení památníku na své místo. Už na tu ubohost Prahy 6 reagoval 1. místopředseda strany i grémium volených funkcionářů. Členové a sympatizanti byli zároveň vyzváni posílat protesty na úřad městské části Prahy 6.

Zároveň jsme se věnovali i námětu, jak se postavit systémově k problematice koronaviru. Vytvořili jsme otevřený materiál „Srp a kladivo na koronavirus“, který stručně navrhuje v několika bodech systémové řešení KSČM – co můžeme udělat okamžitě, aby krizi platili zejména bohatí a ne dolních 10 milionů, i jak prosazovat bezpečnou ekonomiku naší země. Dokument je zveřejněn ve Zpravodaji, šel na okresní výbory i na vedení strany a dalším zájemcům ho také, samozřejmě, rádi zašleme.

*Zdeněk Štefek,
předseda OV KSČM Praha-východ*

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍCH ORGANIZACÍ

8. května soudruzi Vladislav Zima a Pavel Posolda položili věnec k Památníku s šesti pískovcovými pomníky a sochou rudoarmějce v Říčanech. Věnec vlastnoručně zhotovila, tak jako každý rok, soudružka Marie Rychlovská.

Kytici růží na památku padlým pak položili k pamětní desce na říčanské radnici a k památníkům v Mukařově – kde se přidal soudruh František Pokorný a pak v Kunicích, Velkých Popovicích, Mnichovicích a Kamenici.

Pietní akt ve Staré Boleslavi

Ve čtvrtek 7.5.2020 se v 17.00 hod sešli zástupci 2.ZO KSČM v Brandýse n.L.- Staré Boleslavi na hřbitově ve Staré Boleslavi u pomníku Rudé armády, aby zde uctili položením kytice při příležitosti 75.výročí osvobození památku všech padlých, především rudoarmějců, kteří v Evropě nesli největší tíži bojů za mír, za naši svobodu.

Pomník, jako ostatně každoročně, krásně upravil Mirek Maštera. Posekal trávu, ostříhal přerostlou zeleň, natřel rudou hvězdu pomníku.

Našeho komorního pietního aktu za dodržování veškerých bezpečnostních nařízeních se zúčastnilo 8 občanů.

Soudružky a soudruzi ze ZO Brandýs nL. - Stará Boleslav položili kytice růží také k památníkům v Jenštejně, Přezleticích a Staré Boleslavi.

Pietní akt v Čelákovících na náměstí

Pietní akt v Sedlčáncích

Krví zbrocená cesta k vítězství

Rudá armáda bojovala na československém území 235 dní (8 měsíců) – od 20. září 1944 do 11. května 1945.

Jako první jednotky vstoupily na naše území 242. horská střelecká a 129. gardová střelecká divize 4. ukrajinského frontu.

Svou osvobozeneckou misi Rudá armáda zahájila na podzim 1944 těžkými boji v Karpatech a vítězně ji ukončila na jaře 1945 v Praze. Za tu dobu postoupila do hloubky 800 kilometrů a v karpatsko-pražském směru uskutečnila šest operací. Na nich se podílely tři operační svazy – 1., 2. a 4. ukrajinský front.

Ofenzívu Rudé armády můžeme pro přehlednost rozdělit do tří etap.

První zahrnovala dvě na sebe navazující útočné operace – východokarpatskou a východoslovenskou, kde probíhaly nejtěžší a krvavé boje v Karpatech a slovenských horách, druhá je spjata se třemi operacemi 2. a 4. ukrajinského frontu – západokarpatskou, moravskoostravskou a bratislavsko-brněnskou. Třetí závěrečná – pražská. Oběti v řadách rudoarmějců-trvalé ztráty na území Československa (mrtví, nezvěstní, zajatí aj.) činily 139 918 osob.

Rudá armáda nesla největší tíži po celou dobu druhé světové války a měla nejvíce lidských i materiálních obětí ze všech. Její vojáci se vraceli do zpusťšené a vypálené země. Především díky nim můžeme žít už 75 let v míru.

Rumuni

Velmi málo je zmiňováno nasazení Rumunů, kteří na československém území bojovali v sestavě 2. ukrajinského frontu maršála Malinovského od 18. prosince 1944 až do 12. května 1945 v celkovém úctyhodném počtu 248 430 osob.

Jako první rumunský útvar vstoupil na Slovensko 90. pěší pluk, jenž 18. prosince 1944 osvobodil obec Buzicu. V únoru a březnu Rumuni urputně bojovali ve Slovenském Rudohoří a v Nízkých Tatrách, kde jich 15 825 padlo.

Rumunské jednotky osvobodily na území Československa 1722 obcí, z toho 31 měst. Rumunské celkové ztráty dosáhly 66 495 osob.

Jsou pohřbeni například na čestném pohřebišti ve Zvolenu (10 504 Rumunů), 1501 jich spočívá na Ústředním hřbitově v Brně.

Američané

V 09.55 h 18. dubna 1945 vstoupil na české území jako první americký útvar 358. pěší pluk 90. divize.

25. dubna 97. pěší divize dobyla Cheb. Zaplatila za to 46 padlými a 150 raněnými.

5. května Američané osvobodili Domažlice, Kdyni, Tachov a Klatovy.

6. května Horažďovice, Strakonice, Písek, Mariánské Lázně a Plzeň.

Pattonova 3. armáda ukončila svou vítěznou kampaň 7. května osvobozením Sokolova, Lokte, Horního Slavkova, Rokycan a dosažením demarkační čáry. V 09.30 h téhož dne po německé kapitulaci v Remeši zastavila bojovou činnost.

Bojů na území západních a jihozápadních Čech se v závěrečném období druhé světové války v Evropě zúčastnilo přes 150 000 amerických vojáků ve čtyřech pěších a dvou obrněných divizích.

Bojové ztráty americké armády v Československu za druhé světové války činily 1230 osob (351 bojových úmrtí, 408 raněných, 377 zajatých a 94 nezvěstných).

Vlasovci

V nejkritičtější chvíli Pražského povstání, jež spontánně vypuklo 5. května 1945, zasáhla ve prospěch zle tísněných povstalců 1. divize Ruské osvobozené armády (ROA) pod velením generálmajora Buňačenka. Bránila linii Smíchov–Jinonice–Košíře–Bílá Hora–Motol, vyřadila některé německé opěrné body (ruzyňská kasárna a letiště). Menší jednotky vlasovců vypomáhaly na Pankráci, v Braníku a ve Strašnicích.

Česká národní rada však z politických důvodů nepřistoupila na žádné politické úmluvy s vlasovci, protože bylo jasné, že je to poslední zoufalý krok vlasovců, jak se alespoň částečně očistit od své spolupráce s Němci. V Praze jich padlo 300.

Poláci

2. polská armáda se pod velením divizního generála Karola Świerczewského v rámci 1. ukrajinského frontu maršála Koněva podílela na pražské operaci. Na území Československa vstoupila 8. května, kde po bojích v Lužici osvobodila obce Severní a Lobendava ve Šluknovském výběžku.

Do 10. května postoupila na čáru Benešov nad Ploučnicí–Úštěk–Liběchov. V poledne téhož dne vjel 1. tankový sbor generála J. Kimbara do Mělníka.

Ztráty činily 1302 osob.

1.máj 2020: Současná situace a naše povinnosti

Světová odborová federace při příležitosti 1. máje 2020 **zdraví pracující všech kontinentů**, všechny ty, jejichž práce i nadále udržuje v chodu běh života i v tak těžkých podmínkách, jako je pandemie koronaviru, a udržuje výrobu všech potřebných věcí, aby život mohl pokračovat a mohly být uspokojeny potřeby pracujících a lidových vrstev.

Vzdáváme čest milionům zaměstnanců veřejných zdravotnických systémů po celém světě: lékařům, sestřám, všem zdravotníkům, kteří uprostřed pandemie koronaviru každý den bojují, aby zachránili pacienty před pandemií, dokonce i bez potřebného ochranného a léčebného vybavení a při ohrožení vlastního zdraví a života. Jsou v první linii boje, s odvahou a sebezapřením, zvedají břímě péče a ošetřování uprostřed pandemie, jež čítá už miliony případů a statisíce úmrtí, v systému veřejného zdravotnictví, zhoršovaném podfinancováním a diskreditovaném politikou všech kapitalistických vlád, jež systém veřejného zdravotnictví vědomě podrývají a privatizují jeho bolestivou činnost, aby zvyšovaly spekulativní ziskovost nadnárodních společností.

Pracující a lidové vrstvy, sjednotme naše hlasy s hlasy radikálních zdravotníků; jsme solidární s jejich bojem a požadujeme okamžité hrazení vakcín, přiměřenost infrastruktury veřejného zdravotnictví a zdravotnického materiálu, aby sloužily trvalým i okamžitým potřebám lidu, zabor soukromého sektoru a zrušení komercializace a privatizace zdravotnictví a péče, bezplatné všeobecné a vysoce kvalitní zdravotní služby. **Zdraví pracujících nad zisk!**

Zdravíme pracující ve výrobě a distribuci potravin a základních potřeb, v supermarketech, v sektoru léčiv, v úklidových službách, v sektoru energetiky a dalších služeb, kteří svou prací zajišťují přístup pracujících a lidu ke všemu, co je potřebné k přežití.

Zároveň, maje na mysli následky pandemie koronaviru, **odsuzujeme rozsáhlý útok na práva pracujících v podobě propouštění, nízkého placení, nepřihlášené práce a omezování odborářských svobod.**

Dlouhodobě nezaměstnaní, nepojištění dělníci, imigranti, uprchlíci, ti, kteří trpí jinými nemocemi, jsou doslova ponecháni svému osudu, bez možnosti si vydělat na živobytí nebo si zajistit kontrolu svého zdraví, což může zavinit jeho zhoršení.

Stížnosti zaměstnanců se ozývají z celého světa ve firmách, jež nevyrábějí základní potřeby, ale pokračují v činnosti se zaměstnanci namačkanými u výrobních linek a v kancelářích, aniž by dodržovaly potřebná ochranná opatření, čímž nadnárodní společnosti zvyšují svou ziskovost. Výsledkem je, že se pandemie rychle šíří, jak tomu bylo v severní Itálii, v USA, Turecku i jinde.

Postaveni před tyto problémy zůstáváme silní a aktivní, předkládáme své radikální požadavky, požadavky pracujících na veřejnou a bezplatnou zdravotní péči pro všechny, na zaměstnání s důstojnou mzdou, právo na plnou zaměstnanost všech, kteří nemají práci, významnou podporu těch, kteří nemohou pracovat nebo trpí koronavirem či jinými nemocemi. Zrušte veškerá propouštění a nepříznivé změny, k nimž došlo během pandemie!

Zároveň antagonismy kapitalistických zemí a imperialistických mocností, které vykrádají přírodní i vyrobené bohatství národů a směřují ke krvavým konfliktům a válkám, jež v těchto podmínkách s neztenčenou silou pokračují, v šílené snaze chránit jejich ekonomické zájmy proti potřebám pracujících. Ekonomické sankce USA proti lidu Kuby, Venezuely a Íránu, imperialistické intervence proti Sýrii, Palestině, Jemenu, zbrojní výroba a obchod, konflikty a antagonismy pokračují.

Zesílily spekulace s hygienickým a nepostradatelným materiálem proti koronaviru, soupeření při hledání vakcíny, jež přinese obrovské zisky příslušným firmám v zemi, kde ji objeví.

Proti kapitalistickým antagonismům a spekulacím pracující a lid zdvihají solidaritu a proletářský internacionalismus a následují příkladu Kuby, jež vyslala specializované lékaře do čtrnácti zemí zasažených pandemií, příkladu italských pracujících, kteří zorganizovali generální stávkou na podporu lékařů a pracovníků, následují příkladu pracujících ve všech zemích, kteří nezůstávají potichu, kteří bojují i s touto krizí s bojovnými hesly v solidaritě se všemi národy.

Migrantští dělníci v Chicagu, kteří bojovali a obětovali své životy v květnu 1886 za zavedení osmihodinového pracovního dne, vydělávají cestu světové dělnické třídě za trvalé potvrzení jejich práv.

Mezinárodní třídě orientované dělnické hnutí vzdává po liniích Světové odborové federace čest odkazu jejich boje a pokračuje v jakýchkoli podmínkách, navzdory potížím, v boji za pokrytí současných potřeb pracujících a za zrušení vykořisťování. **Za emancipaci dělnické třídy a její osvobození z kapitalistického barbarství.**

NAŠE NALÉHAVÉ POVINNOSTI

Bratři a sestry, pracující, zaměstnanci i nezaměstnaní, důchodci, imigranti a uprchlíci, mladí vědci, domorodí lidé, ženy i muži, před složitými potížemi, jimž jsme vystaveni, musíme opět stát v čele boje a spojit naši schopnost bojovat za zrušení společenského vykořisťování s okamžitými naléhavými požadavky:

1. Státy a vlády by měly přidělit potřebné finance na podporu sektoru veřejného zdravotnictví, tak, aby lidé měli přístup k bezplatné, plné a důstojné zdravotní péči.
2. Zákaz privatizace ve strategickém zdravotnickém sektoru.
3. Mezinárodní organizace by místo přání a líčení všeho dobrého měly dodržovat své základní zásady.
4. Bezpečnou a bezplatnou vakcínu pro všechny.
5. Zákaz propouštění.
6. Respektování práva všech zaměstnanců na plat a pojištění a jejich pracovních práv.
7. Hájení demokratických a odborářských svobod.
8. Hájení práva na stávkou.
9. Posilování internacionalismu a solidarity mezi pracujícími a národy.
10. Zastavení spekulace a vysoké ceny.
11. Odvrácení fenoménů rasismu a neofašismu.

Drazí kolegové,

v oslavách 75 let SOF zesilujme naše třídní boje, uvádějme do praxe naše heslo: „NIKDO BY NEMĚL BÝT SÁM!“ Všichni pracující společně můžeme bojovat za uspokojení našich současných potřeb.

SOF je v čele už 75 let. Je naší povinností pokračovat, a my pokračovat budeme.

Ať žije proletářský internacionalismus

Ať žije 1. máj

Boj pokračuje!

Teze k 75. výročí vítězství ve Druhé světové válce a osvobození naší vlasti od okupace nacistickým Německem

Druhá světová válka byla nejstrašnější válka v dosavadní historii lidstva rozpoutaná fašistickým nacistickým Německem, jeho fašistickým Japonskem a jejich fašistickým satelitem Itálií, za mnohé podpory řady dalších fašistických či k fašismu se přiklánějících států. Druhou světovou válku rozpoutalo krajní fašizující pravicové podhoubí využívající hospodářské krize, neutěšené ekonomické a sociální nerovnosti, politické, náboženské a rasové nesnášenlivosti. Tíhu fašistické a nacistické nenávisti nesli především židé a slovanské národy, jež měly být zotročeny a vyhlazeny. Dlouho západní mocnosti bezmocně přihlížely, jak se toto zlo rodilo, nechávaly mu volné ruce v Habeši při Italské agresí, či občanské válce ve Španělsku.

Dnes jsme svědky snahy o politickou revanš krajní a neoliberální pravice podporovanou německým imperialismem, podpořenou usnesením Evropského parlamentu svěst vinu za rozpoutání 2. světové války, genocidy židů a slovanských národů rovnou měrou nejen na nacistické Německo, Itálii, Japonsko, ale především na Sovětský svaz, na národy slovanské. V jakém zájmu, to se musí ptát každý občan, který zažil peklo této války nebo jej zná z vyprávění svých rodičů a prarodičů. Ptát se musíme i my, kteří neseme rovněž díl odpovědnosti za budoucnost našeho národa.

Z odporu a povstání proti německým fašistickým zotročovatelům, a především z triumfálního, byť strastiplného tažení Rudé armády, která 9. května osvobodila Prahu a dovršila drtivou porážku nejagresivnější formy světového kapitálu – fašismu.

Vzpomínáme 75 let od velkého a slavného dne, kdy 9. května 1945 uvítala Praha a s ní všechen náš lid vojáky Rudé armády. Tím společně s vojáky dalších armád protihitlerovské koalice triumfálně škrtili potupné důsledky Mnichova a 15. března 1939, který byl počátkem okupace českých zemí německou armádou, počátkem doby, která přinesla našemu národu, ale i národům celého světa mnoho nepředstavitelného zla a utrpení. Od Slovenského národního povstání, od 20. září a 6. října 1944 byla postupně osvobozována obec za obcí, město za městem a vyrývána osvoboditelskými armádami ze spárů německých nacistů a jejich přísluhovačů.

9. května mohla slavit i Praha, hlavní město našeho státu.

Co znamenala okupace pro naše národy, jsme sami, v té nejkrutější míře, poznali.

Održení českého pohraničí a následná šestiletá okupace Československé republiky, která si vyžádala 360 tisíc mrtvých občanů a rozpoutání dosud největšího a nejkrvavějšího vojenského konfliktu v lidských dějinách, 2. světové války. Co museli čeští občané vytrpět po dobu okupace, nelze v celé své tragédii vypsat – germanizace školství a kultury, uzavření vysokých škol, poprava studentů, heydrichiáda, stanné právo, popravy, koncentrační tábory, Lidice, Ležáky. Máme v paměti a víme, co byla sekyrárna na Pankráci, Kobyliská střelnice, Malá pevnost Terežín a další místa, která sloužila k deportacím a popravám českých občanů.

Byla to tragická bilance pro náš národ. Válka proti fašismu byla bojem na život a na smrt. Šlo o další existenci českého národa a další osud všech Slovanů. 195 tisíc našich občanů bylo umučeno v koncentračních táborech, další padli na frontách v zahraničních armádách, v domácím odboji či na popravišti gestapa. Genocidní politika nacismu a fašismu, spáchaná ve prospěch a za podpory mezinárodního kapitálu, zejména nad slovanskými národy, a zvěrstvy proti dalším národům, byla vedena snahou o ovládnutí celého světa.

Jsou to události, které natrvalo zůstávají v naší paměti, a vzpomínky na ně budou vždy vyvolávat nejen slzy a vzdor za příkoří, kterého se dostalo našim národům, Čechům a Slovákům, v této strašné válce, ale především nesmírnou vděčnost, kterou cítíme k našim osvoboditelům.

Každoročně přicházíme k těmto památníkům, abychom uctili památku těch, kteří položili ve druhé světové válce své životy za naši svobodu, ať už zahynuli na frontách, na popravištích či byli umučeni v koncentračních táborech. 9. květen je pro nás vždy příležitostí, abychom se s pokorou poklonili jejich památce. Válečné peklo stálo život padesáti milionu lidí.

Nezapomínejme, že nacismus se zrodil ze všeobecné krize kapitalismu třicátých let minulého století, že se zrodil z lůna kapitalismu. Nezapomeňme, že důsledky krize pro pracující, jejich bída a špatné životní podmínky byly tehdy zneužity Hitlerem

k hlásání a přijímání rasismu, antikomunismu, antisemitismu a nacionální nesnášenlivosti.

Ukazuje se, že fašismus nebyl zcela poražen, že imperialismus vyvolal k životu jeho další verze, a že svět stojí opět na pokraji další válečné apokalypsy. Pamětníků té druhé války rychle ubývá, a tak snaha po falešné interpretaci dějin, zejména, a právě těch z poslední doby, je hlavní zbraní současných pseudohistoriků. Goebbelsovskou metodou se z obětí dělají agresori, z minulých vítězů okupanti. Můžeme to vidět dnes a denně v televizi i v některých dalších médiích.

Je velice tragické, že se záměrně překrucují události a historická fakta. To, že se už neslaví státní svátek v den, kdy skutečně válka skončila, tedy 9. května, bourají se a haní pomníky sovětských vojáků, kteří položili život za osvobození Československa, to vše jen ukazuje, jaké manipulaci jsme opět podrobováni.

V Praze probíhá v současné době boj všech slušných a poctivých lidí za záchranu pomníku maršála Koněva. Tento pomník není jen připomínkou osvobození Československa od nacistické okupace, ale zároveň vzpomínkou na miliony rudoarmějců, kteří nesli rozhodující tíhu válečného střetu a kteří se mírových dnů v květnu 1945 nedožili. Pomník maršála Koněva se pro lživé vykladače historie stal překážkou v účelové falzifikaci dějin, a proto se ho snaží za pomoci pravicových politiků vedení radnice Prahy 6 odstranit.

Česká krajní pravice využívá část společnosti v agresivních útocích proti všem a všemu, co má jakýkoli vztah k Rusku. Zamrzli v nenávisti. Vše, co bylo sovětské, co bezmezně neměli rádi, zaměnili za to ruské. Za velmi nebezpečné přitom považují, že na poli mezinárodně politickém mnozí tito štvání podporují zatlačování Ruska, harašení zbraněmi na jeho hranicích a ve svých důsledcích tak ohrožují mír. Braňme historickou pravdu, odmítněme zkreslování dějin, postavme se proti hulvátství a znevažování role Rudé armády při osvobození Československa a Prahy, bojujeme aktivně za mír.

Konec druhé světové války a osvobození od fašismu je třeba si nejen připomínat ve sváteční dny začátkem května, ale brát je jako ohromnou lekci a poučení i pro současnou společnost. Bylo by totiž vrcholně naivní domnívat se, že by lidé podobných hrůz už nikdy nebyli schopni. Správně namíchaný koktejl strachu, nenávisti, zloby, nacionalismu a fanatismu může zažehnout konflikt v jakékoliv době, i v 21. století.

Víme přitom, že realita fašismu je opět přítomna i zde v Evropě, že je opět mičky tolerována a podporována nadnárodními uskupeními, jež ovládají vlády mocných států Evropské unie. K čemu slouží politické hry amerického imperialismu?

Proto je třeba si historii nejen připomínat, ale hlavně se z ní poučit. Nezapomínat na hrdiny, ale stále si připomínat a mít na paměti i zločinnost zrádců a kolaborantů, kteří tehdy svým dílem k obrazu válečných událostí přispěli, každý jiným způsobem. I dnes jich je dost a neváhají nás opět zavléct do hrůz válek pro své zjištěné cíle.

Vzdáváme čest památce těm, kteří se o osvobození Československa zasloužili, kteří zemřeli, abychom my mohli žít. Věrní jejich odkazu udělejme vše k obraně a uchránění míru pro současné a příští generace, neboť ohniska válek po celém světě stále planou a mohou přerůst opět v tu válku velkou a pravděpodobně pro lidstvo tu poslední. Při osvobození ztráty jednotlivých armád činily 144.000 příslušníků Rudé armády, 66.495 Rumunů, 11.700 Čechoslováků, 1.302 Poláků a 351 Američanů. Ani jeden život nesmí být zapomenut, ale ani skutečnost, že rozhodující tíhu zápasu s německým fašismem svedly především slovanské národy. Čest jejich památce!

Fašismus a války nesmí mít již ve světě místo!

Zpracovalo Oddělení pro odborné zázemí a teoreticko-ideovou práci ÚV KSČM.

Projednáno a schváleno v Ideologické komisi ÚV KSČM dne 11. 3. 2020.

The image shows two news articles from the CT24 website. The left article, dated 23. 11. 2012, is titled 'Památník zákřovské tragédie v novém' and reports on the unveiling of a new memorial in Zákřov. The right article, dated 28. 4. 2019, is titled 'V Zákřově si připomněli válečný masakr. Ruští kozáci tam zavraždili 19 mužů' and commemorates the 74th anniversary of the massacre.

CT24 ŽIVĚ +EXTRA RUBRIKY

Památník zákřovské tragédie v novém

23. 11. 2012

Zákřov - Nově upravený areál památníku obětem vypálení dnes odhalili v obci Zákřov na Olomoucku. Malá osada se na samém sklonku druhé světové války stala terčem útoku nacistů. Jejich řádění nepřežilo na dvacet místních mužů. Němečtí vojáci je zaživa upálili v lese.

Zdroj: CT24

CT24 ŽIVĚ +EXTRA RUBRIKY

V Zákřově si připomněli válečný masakr. Ruští kozáci tam zavraždili 19 mužů

28. 4. 2019

V Zákřově na Olomoucku si připomněli výročí tragické události z dubna 1945. Ruští kozáci, kteří spolupracovali s německými jednotkami, tam pod záminkou spolupráce s partyzány přepadli vesnici, vydrancovali několik domů a třiatdacet mužů odvedli. Devatenáct z nich po dvou denních výsleších a mučení zavraždili.

**PRAVDA
ZAČÍNÁ
TAM,
KDE
KONČÍ
SIGNÁL
ČESKÉ
TELEVIZE!**

„Kauza pomníku maršála Koněva dospěla k zásahu vlády a prezidenta republiky," usoudil advokát Čestmír Kubát po událostech, které se staly po Kubátem zaslané Petici ministři zahraničních věcí Petříčkovi.

„Vycházím ze zpráv www.irozhlas.cz a přidávám k nim svá vysvětlení. Zpráva podle deníku iRozhlas a dezinformace ministra Petříčka.

Podle Petříčka je důležité, aby Česko dodržovalo závazky plynoucí ze smlouvy s Ruskem z roku 1993. V ní se podle Petříčka nehovoří o tom, kde by socha měla být umístěna, ale vyplývá z ní, že by Česko mělo zajistit důstojné zacházení a chránit památníky před poškozením," upozornil advokát Kubát.

Advokát Čestmír Kubát vysvětluje ...

„S první větou souhlasím, ale je hned popřena ve větě druhé, protože nejde o sochu, ale o pomník, jehož je socha součástí jako věc v právním smyslu. Pomník se jako celek nepřemisťuje, ale odstraněním sochy znehodnocuje, protože ta je integrální součástí uměleckého záměru pomníku jako celku. Bez sochy to už žádný pomník není, leda tak nový pomník vandalství představitelů Městské části Praha 6 a urážky těch, kteří položili životy za naše osvobození a jejich velitele. Vandalům se pro jejich vandalství pomníky nestaví a osvoboditelé se neurážejí," míní Kubát.

„Pokud by jednou z cest, jak těmto závazkům dostát, bylo jednání s Ruskou federací o přemístění sochy na její území, jsme tomu otevřeni. Bude to i otázka jednání s partnery, představiteli samosprávy a kolegy ve vládě," řekl Petříček deníku.

Advokát Čestmír Kubát vysvětluje ...

„Jde o úskočnou nabídku vedoucí do slepé uličky jakoby demonstrující dobrou vůli ministra Petříčka. Činný měl být před sejmutím sochy, nyní vytváří prostor, aby jednání skončilo třeba na odmítavém postoji, byť jediného z autorů pomníku a sochy či jejich potomků (o jednání s nimi není nic známo), hlavního města Prahy (vlastníka) nebo Městské části Praha 6 (správce), navíc za situace, kdy její představitelé už mají být trestně stíháni a kdy starostovi Kolářovi hrozí vazba. To vše za situace, kdy Rusko čeká na poctivé vyřešení českou stranou způsobené hanebnosti před začátkem oslav konce války," vysvětlil Čestmír Kubát.

Ministerstvo zahraničí je připraveno jednání vést, a protože Rusko neoslovilo ministerstvo zahraničí, ale ministerstvo obrany, je v kontaktu s ministrem obrany Lubomírem Metnarem (za ANO).

Advokát Čestmír Kubát vysvětluje ...

„Zjevná dezinformace a obstrukce. Za Rusko sice začal jednat ruský ministr obrany Sergej Šojgu a poslal českému kolegovi Lubomíru Metnarovi dopis, ale již podle první informace o jeho iniciativě (parlamentnilisty.cz, 9.dubna 2020) naznačil tiskový mluvčí ministerstva obrany, že věc je jasná. Ruský ministr obrany Šojgu neposlal dopis na správnou instituci. "Ta socha není naše, a proto nebudeme schopni vyjít ruské straně vstříc. Nemůžeme vydat to, co není naše. Nejde o válečný hrob a pomník je stále v majetku Prahy 6." Jenže už nejspíše ve čtvrtek (23. dubna 2020) vyzvala mluvčí ministerstva zahraničních věcí Ruska českou stranu k jednání, tedy nikoli prostřednictvím ministerstev obrany, ale ministerstev zahraničních věcí. Je vyloučeno, aby to Petříček nevěděl, ale nevidí si na špičku nosu a je bezcharakterní," dodal Kubát.

„Česko je země, která plní smlouvy," dodal Petříček. Česká diplomacie už dříve uvedla, že odstraněním sochy z náměstí Interbrigády v Praze 6 neporušuje žádnou z česko-ruských smluv.

Advokát Čestmír Kubát vysvětluje ...

„V této souvislosti zjevná dezinformace a další urážka ruské inteligence. Podle čl. 17. a 18. Smlouvy o přátelství se obě strany zavázaly rozvíjet spolupráci a spolupůsobit v okruhu věcí, jemuž lze podřadit i tento případ, ale česká strana jednala zcela neurvale a jednostranně a stále v tom pokračuje. V článku 21. Smlouvy přátelství se obě smluvní strany zavazují „na svém území zajišťovat péči o vojenské hroby a vojenské pomníky druhé Smluvní strany, jejich udržování a přístup k nim“. Takovým pomníkem je pomník maršála Koněva. Česká republika díky zejména starostovi Kolářovi uvedenou smlouvu s Ruskou federací porušila a v osobě ministra Petříčka se trapně vyhýbá tomu, aby to napravila. Přitom se snaží přenést odpovědnost i na smluvního partnera. Petříček věc zatahuje do neřešitelné situace a nutný konec ruské trpělivosti se blíží.

Dále se ve zprávě deníku irozhlas.cz uvádí:

„O porušení bilaterální smlouvy z roku 1993 hovořila opakovaně mluvčí ruské diplomacie Marija Zacharovovi. Minulý týden ve čtvrtek podle agentury TASS uvedla, že o přemístění sochy Koněva by se nemělo rozhodovat jednostranně a vybídla českou stranu k jednáním.

Socha maršála Koněva, která dříve stála v pražské Bubenči, je nyní uložena v depozitáři v Měšicích na Praze-východ. Socha se má následně přesunout do Muzea paměti 20. století, jehož vybudování chystá hlavní město. Socha bude muzeu zapůjčena zdarma a dál zůstane majetkem Prahy 6, uvedl dříve mluvčí Prahy 6.“

Advokát Čestmír Kubát vysvětluje ...

„Chápu to tak, že pro určité sochy se dlouhodobě připravuje a vytváří jakýsi dehonestující koncentrák. To má být to důstojné zacházení a zajištění péče jejich udržování a přístupu k nim v pojetí Petříčka, protože jsme se prý nezavázali k tomu, kde by socha měla být umístěna. Ona už ale umístěna byla při podpisu Smlouvy jako neoddělitelná součást celého pomníku; podle jejího čl. 17. a 18. změna vyžaduje souhlas druhé strany,“ konstatoval Kubát.

„Z uvedeného je zřejmé, že působení ministra Petříčka v této věci již nevede ani k částečné nápravě závažného poškození česko-ruských vztahů způsobených zneužitím úřední moci představiteli Městské části Prahy 6, kteří hanebným znehodnocením pomníku Maršála Koněva a tím i porušením „Smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o přátelských vztazích a spolupráci“ zejména napadli duchovní integritu ruské společnosti a státu. Nyní se už věci musí ujmout vláda a prezident republiky. Když ministr zahraničních věcí zklamal, už je to bezprostředně jejich ústavní odpovědnost,“ usoudil advokát Kubát.

„V pátek 24.dubna 2020 jsem podal ministru zahraničních věcí České republiky Petříčkovi petici proti nezákonnému zásahu do zahraniční politiky státu Radou Městské části Praha 6, která přijala usnesení a na jeho základě byla sejmuta bronzová socha maršála Ivana Stěpanoviče Koněva z pomníku, jehož je socha neodmyslitelnou součástí. Petici jsem podal sám za sebe, nechtěl jsem se zdržovat sestavováním petičního výboru, vyjednáváním obsahu a obstaráváním podpisů, když výročí osvobození bylo za dva týdny.

Ostatně, ani jsem příliš nevěřil v naplnění jejího deklarovaného cíle, což jsem v petici přímo napsal. To se záhy potvrdilo. Ministr Petříček je neschopný dostát své ústavní povinnosti. V tomto zjištění a v osvětlení povědomí o tom, kam jednání zastupitelů a úředníků Městské části Prahy 6 směřovalo a jaká byla jeho právní podstata, však petice svůj účel splnila především ve vztahu k právně, možná jen na oko, bezvědomému Petříčkovi. Přitom aktuální bylo zejména protiruské zaměření útoku, vůči kterému můj výklad směřoval. Poškozena ovšem byla také česká demokratická veřejnost. Útok byl veden proti historickým kořenům české státnosti a z ústavního hlediska bylo porušeno základní právo podle čl. 2 odst. 3 Ústavy na to, aby státní moc sloužila všem občanům a byla uplatňována jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Namísto toho se radní Prahy 6 chovali k památníku maršála Koněva jako na dobytém území. Ke všemu v některých momentech jako by nazpět, wehrmachtem," má jasno pražský advokát.

„Pro demokratickou veřejnost, dožadující se v podstatě jen dodržování ústavního pořádku, měl starosta Kolář jen urážky a pohrdání. Dnes se prý schovává na neznámém místě s ochrankou a naznačuje, že mu hrozí nebezpečí z ruské strany. Není k tomu důvod. Nejspíše jde o ohrané pokračování protiruského scénáře, jako v případě Litviněnka, Skripalových, MH-17 atd. Rusové by tím nic nezískali. **Zapadá to však do politiky uměle, systematicky, obecně a dlouhodobě vytvářející lživé vzorce myšlení a připisovaného chování, kam patří např. mýtus o přirozené agresivitě Ruska, Usnesení Evropského parlamentu č.2019/2819, o významu evropské paměti pro budoucnost Evropy, různé další „paměťové“ projekty a, předpokládám, jako na zavalanou nově vznikající Muzeum paměti 20. století, kde by socha měla být podle naivních představ umístěna.**

„Jestli se má starosta Kolář dnes někoho bát, tak jsou to ti, kteří to všechno organizují a o kterých toho hodně ví. Už ho nepotřebují a jeho napadení a třeba i smrt jsou schopni využít proti Rusku jako další propagandistický argument na utvrzení ruské zákeřnosti a agresivity,“ uzavřel svůj komentář **Čestmír Kubát.**

Koněva nedáme!

Cynismus a ubohost. Jinak nelze charakterizovat odstranění památníku osvoboditele Prahy maršála Koněva. V předvečer 75. výročí konce druhé světové války a osvobození Československa starosta Prahy 6 Ondřej Kolář využil nouzového stavu, aby mu „podivná spodina“, jak se vyjádřil o lidech, kteří si připomínají své osvoboditele, nepřekážela v jeho úmyslu. Vnímáme rozhořčení našich členů, organizací i stranických orgánů, se kterými se plně ztotožňujeme. Odstranění památníku maršála Koněva není pouhou likvidací jednoho nepohodlného symbolu, ale zejména znevážení obětí osvoboditelů. Je to křížovatka toho, zda přijmeme dějiny v celé jejich šíři, nebo si je necháme účelově přepisovat.

KSČM rozhodně nenechá situaci tak! Zasadíme se o návrat a umístění památníku maršála Koněva na důstojné místo. V nejbližších dnech vyvoláme jednání s představiteli státu, vč. příslušných ministrů a samotného premiéra A. Babiše. Příští týden budou naši poslanci interpelovat vládu v této záležitosti v Poslanecké sněmovně. Děkujeme všem, kteří, i přes těžkou situaci naší země, vzpomenu naše osvoboditele – třeba jen rozsvícením svíčky, nebo položením kytice k pomníčkům v našich městech a obcích. Děkujeme všem, kteří spolu s námi bojujete proti přepisování historické pravdy!

Prohlášení kolegia volených funkcionářů ÚV KSČM v Praze dne 14. dubna 2020

Tisková zpráva klubu zastupitelů KSČM Středočeského kraje při příležitosti konání ZK 20. dubna 2020

V pondělí 20. dubna se bude konat další zastupitelstvo Středočeského kraje. V řádném termínu, ale ve složitých podmínkách nouzového stavu. Na program má body, které souvisí s pandemií koronaviru nebo které nesnesou odkladu; body, které chceme podpořit napříč politickým spektrem, v těsné nadpoloviční většině přítomných, abychom dodržovali schválená bezpečnostní opatření.

„Především chceme vyjádřit obrovské poděkování všem do první linie, všech pracovníkům ve zdravotnictví, v sociálních službách, hasičům, policistům i třeba prodavačkám. Za jejich obrovské nasazení, a i často bezejmenné hrdinství. Chceme poděkovat občanům za disciplínu i za solidaritu, s jakou pomáhají bližním, třeba šitím roušek,“ uvedl hlavní téma zastupitelstva předseda klubu Zdeněk Štefek.

Zastupitelstvo probere nákup ochranných prostředků při plnění krizových opatření. „Kraj nespolehá jen na pomoc státu. Doplňuje zdroje vlastní dezinfekcí, respirátory, rouškami, ochrannými obleky a distribuuje je darem do zdravotnictví, nemocnicím, praktikům i záchraně, do sociálních služeb, dopravcům a na další místa. Zatím je v nákupech vázáno již více než 120 milionů korun,“ shrnul objem prostředků předseda Komise pro bezpečnost a IZS Zdeněk Milata.

Zastupitelstvo též schvaluje poskytnutí vyhodnocených, již dříve vyhlášených dotačních titulů. „Vnímáme schválení dotací, od enviromentálních projektů přes sport a kulturu po hasiče, jako rychlou formu pomoci, určitou jistotu úspěšným žadatelům, že v krizi nebudeme omezovat již schválené prostředky. Na řadu podpořených akcí jsou vázáni také konkrétní lidé, kteří tak budou mít jistotu práce,“ poznamenal Pavel Hubený.

Že svět po koronaviru bude jiný, na to upozornil Zbyněk Coufal: „Většina veřejnosti si uvědomuje, že nepotřebuje často falešné celebrity, ale že celebritami jsou všichni, jejichž práce je pro nás nezastupitelná. Ti, kteří se starají o naše zdraví, bezpečí, pořádek a potraviny na náš stůl. Mnoho rodičů si také na vlastní kůži vyzkoušelo, jak je práce pedagoga náročná a že ne vždy je problém na straně učitele.“

Dopady krize se nepochybně promítnou i do vývoje příjmů kraje, a to již letošní rok.

„Určitě budeme brzy řešit výpadky v příjmech. Naší cestou není snižování platů ani omezování investic, ale racionalizace výdajů, třeba v oblasti externích služeb, investic do vědy a výzkumu, do budoucích úspor, do vzdělávání, do cílených projektů třeba na zajištění potravinové soběstačnosti,“ posunul téma Štefek.

Pandemie totiž ukázala, jak málo jsme na takové bezpečnostní hrozby připraveni a jak důležité jsou dlouhodobé požadavky komunistů nejen na potravinovou soběstačnost, ale i na kontrolu strategických zdrojů. Ukázala také, jak pravdivá byla kritická slova komunistů k rozpadu fungujícího systému civilní ochrany obyvatel a omezování infekčních lůžek po privatizaci nemocnic.

„Finančně mnohde podhodnocené zdravotnictví pracuje na hraně svých sil. Co nás proti tomu stojí zbrojení, výcvik jednotek rychlého nasazení, vytváření obrazu nepřítele, a přitom náš občan potřebuje akceschopné, vycvičené útvary civilní obrany s potřebnou technikou a výbavou,“ doplnil Coufal.

Čeká nás hodně práce. Na programu restartu našeho kraje, na programech podpory všech občanů zasažených koronavirem jsme připraveni spolupracovat a určitě máme konkrétní návrhy řešení.

Okresní výbor Komunistické strany Čech a Moravy Semily

Soudružky a soudruzi,

děkujeme všem jednotlivcům, okresním, městským i krajským výborům, které se zapojily do diskuse k událostem posledních dní (odstranění sochy I.S.Koněva, ale i hledání řešení krize, jejíž příchod uspíšila koronavirová pandemie). Ztotožňujeme se zejména s náměty, které na stůl položili soudruzi z Klatovska, Olomoucka a Prahy-východ. Informovali jsme současnou i nově zvolenou členku ÚV KSČM o návrhu Městského výboru KSČM Brno. Sdílíme názor, že navzdory dosavadním krokům vedení strany a poslaneckého klubu, zůstává strana mnoho dlužna svému poslání. Dlouhodobé, byť zatím marné, volání po navrácení komunistické identity naší straně je dnes naléhavější než kdykoliv dříve.

Členové výkonného výboru OV KSČM Semily

Jiří Boudný

Jaroslav Houha

Bohuslav Kaván

Věra Picková

Jaroslav Šprenge

Josef Rám

Oldřich Tomášek

V Semilech 27.dubna 2020

Tak nám, paní Müllerová, začínají komedianti umírat hlady...

Tak herci nám začínají umírat hlady! OSVČ jsou taky bez jakékoliv pomoci! Léta jsem byl OSVČ a ani jeden den marodění, to ovšem neznamená, že jsem nebýval nemocný, ale jelikož za marodění jsem nic nedostával, ale účty jsem musel platit dál, nebylo jiného východiska.

Pokud tyto lidi zasáhne nařízení vlády, pak jsou na tom hůře než umělci na volné noze.

Takže tito lidé by měli mít přednostní právo na kompenzace. To nemluvíme o tom, že by měli Koronavirus.

Smutné, umělci jsou mnohem lépe placeni, a pokud jsou na vlastní noze, pak jejich náklady jsou minimální, kdežto OSVČ přijde o nájem, dostane pokutu za neproplacení energií atd. Většina je jich někde v pronájmu, a to by pro ně znamenalo úplný konec...

Celá jedna sociální skupina (rozuměj herci), zůstane prý zcela bez prostředků... To je neuvěřitelná drzost a arogance! To jsou ti herci, kteří nám, obyčejnému plebsu, posílají videa, foto vzkazy a selfíčka ze všech možných světových destinací, z přehlídek, z festivalů, z dovolených, ti herci, kteří nám tu kážou o jediné správné demokracii a řvou svou nenávist na Letné, ti herci, kteří vystupují jako blb Hrušínský, a když přijde krize, jsou první, kdo všechny a všechno opustí a začnou se prát o kompenzace...? Hnus! Ani korunu, nic! Běžte roznášet letáky, komedianti. Hned je vidět, na čem vám záleží nejvíce – na sobě samých. Na jednu stranu to je samý večírek, VIP party, selfíčka z Malediv a najednou nejsou schopni vyžít, ubožátka. „Celebrity“ kopou kolem sebe, že nemají co žrát, chudáci... Hrušínský, Hřebejk a spol., však mají plnou hubu kritizování a míchání se do politiky...

Zavolejte si Minářovi z Milionu chvílek, ať vám něco pustí a vy jim na oplátku zase něco vyštěknete na pódiu... Páni herci mají problém? A jaký? Něco chtějí po vládě? Zvláštní. Spousta lidí přichází o zaměstnání i finanční zázemí. Platí si daně, aby mohli nějaký čas pobírat podporu v nezaměstnanosti, a hledají nové zaměstnání. Vláda tenhle stav neřeší. Máme přeci tržní hospodářství, volnost pohybu a možnost najít jiný zdroj obživy. Herci by měli být výjimkou? Proč? Hezky lopata, krumpáč, sbíječka, montovna, stanovená mzda a hurá do práce. Až si vyděláte, můžete mít zase svá divadla a herecké role. Kdo vám v tom brání? Mně také nikdo nedává žádné kompenzace za ztrátu zdroje obživy. Jo a měli by se připravit na dotaz, jaký byl jejich příjem a jaký mají majetek. Až nic nebudou mít, možná dosáhnou na nějakou tu sociální dávku. Tak jako každý jiný. Žádné kompenzace, žádné výhody. Do ztrát se v této situaci dostává každý. Pro mě je momentálně důležitá ekonomika a zajištění obživy. Nikoliv kultura v podání např. génia Hrušínského.

Ať zkusí zamestat chodníky za minimální mzdu. Proč by komedianti nacpaní chytrými názory lepšolidí, měli mít nějaké výsady proti těm, co makají ve fabrikách, a ještě musí řešit kam s dětmi.

Proč jsou nezávislí?! Protože nesnesou řízení, povinnosti, kritiku, jakýkoli „řád“! Vždyť je do nezávislosti a podnikání nikdo nenutil! Byla to jejich dobrovolná volba! Každé podnikání sebou nese riziko! A stát tu určitě není od toho, aby každé podnikání dotoval a kompenzoval!

I přes všechny ty příklady a případy rozkrádání dotací, ovlivňování výběrových řízení a dalších kriminálních činů našich politiků, podnikatelů a občanů, přece neodevzdáváme daně pro to, aby tyto peníze byly přerozdělovány nezávislým umělcům, neúspěšným podnikatelům a dalším v době nouzového stavu v tomto státě! Všichni umělci a podnikatelé a politici, kteří v této „válečné“ chvíli požadují jakékoli kompenzace a dotace, jsou bezohledné, arogantní a sebestředné svině a měli by se jít zastřelit!

Drzost „pánů umělců“ zřejmě nemá hranic. Nejdřív nás všechny poučují, vysvětlují, jak jsme všichni hloupí, brojí proti vládě a teď od ní chtějí pomoc?!

MiHav

V květnu se dožívá „90“ Ing. Lubomír Vacek, CSc.

Přední český sociolog, který vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze. Na bratislavské univerzitě J. A. Komenského obhájil v roce 1974 kandidátskou dizertační práci „K teoretickým a metodologickým aspektům veřejného mínění“. Přednášel sociologii na Vojenské politické akademii a poté sedmáct let na fakultě žurnalistiky Univerzity Karlovy. V letech 1969 až 1990 pracoval jako odborný asistent a později jako zástupce ředitele Ústavu pro výzkumu veřejného mínění v Praze. Je zakladatelem levicově orientovaného Klubu společenských věd, od roku 1990 byl 25 let jeho předsedou. Je autorem mnoha odborných statí k sociologické problematice, napsal odbornou publikaci „Čtení o veřejném mínění“. Vedl práce na více jak šedesáti sociologických výzkumech regionálního, podnikového a celostátního rozsahu.

Květnoví jubilanti:

JOSEF RABAS	BRANDÝS NAD LABEM	75 let
PETR ŠLAJS	BRANDÝS NAD LABEM	75 let
MILOSLAV MUSIL	ÚVALY	95 let

Opustili nás:

dlouholetá aktivní členka strany soudružka Eva Kirejevová (r. 1935) z Říčan a dlouholetý člen s. Lajtner (r. 1935) z Úval.

Pro ty, co mají přístup k internetu, doporučujeme poslechnout si:

Kateřinu Konečnou

<https://konecna.cz/klanim-se-pred-osvoboditeli-aneb-vzkaz-hribovi-kolarovi-novotnemu/>

Martu Semelovou - k 75. výročí osvobození Prahy Rudou armádou

<https://www.youtube.com/watch?v=Z5W9IsZTDP0>

Josefa Skálu - Vzkaz ruskému lidu z Prahy, Olšanské hřbitovy

<https://www.youtube.com/watch?v=vFBXeWnQUNQ>

Zpravodaj vydává OV KSČM Praha-východ. Naše web stránky:
tresnicka.kscm.cz

Elektronická pošta ov.prvych@kscm.cz Telefon 222 897 460 nebo mobil 725 646 019.